

Brengt het gemeenschapsrecht, waarbij met name valt te denken aan het beginsel van de gemeenschapstrouw als vervat in artikel 10 EG, in omstandigheden als in de overwegingen van deze uitspraak geschetst⁽¹⁾, mee dat een bestuursorgaan verplicht is om terug te komen op een beslissing die definitief is geworden, teneinde de volle werking van het gemeenschapsrecht, zoals dit blijkt uit het antwoord op een latere prejudiciële verwijzing moet worden uitgelegd, te verzekeren?

⁽¹⁾ In het onderhavige geval heeft appellante „een uitputtend gebruik gemaakt van de haar ten dienste staande rechtsmiddelen — zij het dat zij het College destijds niet heeft verzocht om op de voet van (thans) artikel 234 EG een vraag aan het Hof voor te leggen — en het College heeft op een bepaald punt een uitleg van het Europese recht gegeven, die vervolgens blijkt af te wijken van de bij een later arrest door het Hof gegeven uitleg”.

Verzoek van de Corte d'Appello di Milano (Sezione prima civile) van 25 oktober 2000 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen SpA VIS Farmaceutici Istituto scientifico delle Venezie en Duphar International Research BV; interveniënt: Consorzio produttori Principi Attivi Generici — C.P.A.

(Zaak C-454/00)

(2001/C 61/06)

De Corte d'Appello di Milano (Sezione prima civile) heeft bij beschikking van 25 oktober 2000, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 13 december 2000 in het geding tussen SpA VIS Farmaceutici Istituto scientifico delle Venezie, gevestigd te Padova (Italië), en Duphar International Research BV, gevestigd te Weesp, (Nederland); interveniënt: Consorzio produttori Principi Attivi Generici — C.P.A., het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

„Moet artikel 4 van verordening (EEG) nr. 1768/92⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd, dat de door het aanvullende certificaat verleende bescherming zich ook uitstrekt tot de productie van enkel de grondstof waarmee het product wordt bereid dat de farmaceutische specialiteit vormt waarvoor de vergunning voor het in de handel brengen is verleend?”

⁽¹⁾ Verordening van de Raad van 18 juni 1992 betreffende de invoering van een aanvullend beschermingscertificaat voor geneesmiddelen (PB L 182 van 2.7.1992, blz. 1).

Beroep, op 21 december 2000 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje

(Zaak C-463/00)

(2001/C 61/07)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 21 december 2000 beroep ingesteld tegen Koninkrijk Spanje door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Patakia en M. Desantes, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van C. Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. Vast te stellen dat artikel 2 en artikel 3, leden 1 en 2, in samenhang met artikel 1 van wet nr. 5/1995⁽¹⁾ en de ter uitvoering van artikel 4 van de wet vastgestelde besluiten (koninklijke besluiten nrs. 3/1996 van 15 januari 1996 betreffende Repsol, 8/1997 van 10 januari 1997 betreffende Telefónica de España, 40/1998 van 16 januari 1998 betreffende Argentaria, 562/1998 van 2 april 1998 betreffende Tabacalera, 929/1998 van 14 mei 1998 betreffende Endesa), waar zij een stelsel van voorafgaande administratieve toelating invoeren dat
  - niet gerechtvaardigd is door dwingende eisen van algemeen belang,
  - geen objectieve, op lange termijn geldende en openbaar gemaakte criteria omvat,
  - niet voldoet aan het evenredigheidsbeginsel,
 onverenigbaar zijn met de artikelen 43 (ex artikel 52) en 56 (ex artikel 73B) EG.
2. Het Koninkrijk Spanje te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingevolge voormelde bepalingen van wet nr. 5/1995 en de ter uitvoering daarvan vastgestelde besluiten, kunnen de Spaanse autoriteiten een stelsel van voorafgaande administratieve toelating toepassen op bepaalde besluiten (ontbinding, splitsing, fusie, wijziging van het maatschappelijk doel van de onderneming, verkoop van de activa en verkoop van meer dan 10 % van de aandelen) (artikel 3) van ondernemingen van bepaalde categorieën, voorzover de deelneming van de Staat daarin hoger is dan 25 % van het kapitaal en zij daadwerkelijke controle uitoefent over de onderneming (artikel 1), mits bedoelde besluiten tot gevolg hebben dat de overheidsparticipatie met tenminste 10 % van het maatschappelijk kapitaal wordt verlaagd en beneden 50 % komt, dan wel beneden de 15 % van het maatschappelijk kapitaal daalt ongeacht de omstandigheden (artikel 2). Deze gegevens worden door de Spaanse regering niet weersproken.